Dosarul nr.3-3642/2023
2-23178373-12-3-13122023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13.05.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Mihaela Mîțu,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Victor Bejenari împotriva Serviciul vamal privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – Victor Bejenari, la data de 13.12.2023, prin avocatul Farniev Arcadie, s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciul vamal, concretizată prin cererea din 09.01.2024(f.d.37-38), formulând următoarele cerințe:

- anularea actului nr.6920 din 10.10.2023 a Serviciului vamal cu privire la respingerea cererii nr.6168 din 07.09.2023;
- declararea drept ilegal a răspunsului la cererea prealabilă a Serviciului vamal nr.28/11-15942 din 24.11.2023;
- admiterea cererii nr.6168 din 07.09.2023, prin care s-a cerut: confirmarea(conferirea) gradului special – *****, *****, *****, Victor Bejenari; calcularea lui Victor Bejenari a termenului de deținere a gradului special – *****, atât din instituția de transfer (Centrul Național Anticorupție), cât și în instituția în care a fost efectuat transferul (Serviciul vamal);

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a invocat următoarele: în fapt, la 07.09.2023, în cancelaria Serviciului vamal, cu numărul 6168, a fost înregistrată cererea, în partea relevantă, întocmită de către *****, Victor Bejenari prin care s-a solicitat: - Confirmarea (conferirea) gradului special - *****, *****, *****, Victor Bejenari; - calcularea lui Victor Bejenari a termenului de deținere a gradului special – *****, atât din instituția de transfer (Centrul Național Anticorupție), cât și în instituția în care a fost efectuat transferul (Serviciul vamal).

Prin actul nr.6920 din 10.10,2023 al Serviciului Vamal s-a dispus: ”Prin prezenta, Serviciul Vamal Vă informează că, Legea cu privire la Serviciul vamal nr.302/2017, nu conține prevederi

privind echivalarea gradelor speciale, acordate de alte instituții, la angajarea în cadrul Serviciului vamal. Totodată, Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal prevede:

pct.3. „la angajarea în cadrul Serviciului Vamal, gradele speciale corespunzătoare funcției se acordă succesiv, indiferent de funcția ocupată, începînd cu gradul special inițial „*****al Serviciului Vamal ” până la plafonul stabilit pentru funcția respectivă;

pct.4. „nu se permite echivalarea gradelor de calificare, științifice, speciale și militare acordate de alte structuri de ocrotire a normelor de drept cu gradele speciale din cadrul Serviciului vamal;

In consecință, menționăm că, legislația vamală nu prevede echivalarea gradelor speciale obținute anterior în alte autorități publice cu gradele speciale ale funcționarului vamal.

Reieșind din cele expuse anterior, cererea dumneavoastră nu poate fi satisfăcută.”

Nefiind de acord cu actul nr.6920 din 10.10.2023 al Serviciului vamal, reclamantul la data de 24.10.2023, l-a contestat cu cerere prealabilă (nr. de înregistrare Serviciul vamal 30877 din 24.10.2023).

La data de 25.10.2023 a fost primit răspunsul de la Cancelaria de Stat, conform căruia cererea prealabilă a fost redirecționată pentru soluționare Serviciului vamal.

La data de 30.10.2023 a fost primit răspuns de la Ministerul Finanțelor, conform căruia răspunsul la cererea prealabilă urmează să fie formulat de către Serviciul vamal.

La data de 28.11.2023 a fost primit răspunsul cu nr.28/11-15942 din 24.11.2023 de la Serviciul vamal, prin care cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Indică reclamantul că actele emise le consideră ilegale și nu este de acord cu ele din următoarele motive:

Potrivit art.10 alin.(1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, conform art.11 alin.(1) lit.a) Codul administrativ actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Consideră că prin actul nr.6920 din 10.10.2023 al Serviciului Vamal se încalcă drepturile și libertățile prevăzute de Lege ale reclamantului.

Atrage atenția asupra faptului că, în răspunsul Serviciului Vamal nr.28/11-15942 din 24.11.2023 la cererea prealabilă la fel ca și în actul contestat nr.6920 din 10.10.2023 se face trimitere doar la Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 din 18.07.2018.

Astfel, este de menționat că, potrivit pct.3 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal “La angajarea în cadrul Serviciului Vamal, gradele speciale corespunzătoare funcției se acordă succesiv, indiferent de funcția ocupată, începând cu gradul special inițial „*****al Serviciului Vamal” până la plafonul stabilit pentru funcția respectivă.

De asemenea, referitor la trimiterile Serviciului Vamal din actul administrativ, și anume la pct.4 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, este prevăzut că, ”Nu se permite echivalarea gradelor de calificare, științifice, speciale și militare acordate de alte structuri de ocrotire a normelor de drept cu gradele speciale din cadrul Serviciului Vamal”.

Luând în considerație cele expuse în actul administrativ emis de Serviciul Vamal, este de menționat că, conform art.29 din Legea nr.302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal, ”Transferul funcționarului vamal se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Un aspect important îl constituie faptul că, prevederile pct.4 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, se contrazic, parțial, cu prevederile art.33 alin.(6) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Or, la pct.4 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 este prevăzut că, ”Nu se permite echivalarea gradelor de calificare ...”, iar la art.33 alin.(6) din Legea nr.158/2008, este prevăzut că, ”Funcționarul public își păstrează gradul de calificare deținut în cazul promovării în cadrul aceleiași categorii de funcții publice, transferului, detașării, interimatului unei funcții publice de conducere, reangajării în serviciul public.”

În ce privește referința Serviciului Vamal la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, aceasta ar fi aplicabilă la transferul din alte categorii de funcții publice, or, potrivit art.76 din Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică, ”Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici.

In cazul dat legislația specială care reglementează activitatea funcționarilor publici și anume a ofițerilor de urmărire penală, constituie Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****.

Cu referire la legislația specială, este de menționat că, conform art.14 din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, ”Raporturile de muncă ale ofițerilor de urmărire penală sânt reglementate de Codul muncii, de alte acte legislative și normative care conțin norme ale dreptului muncii, precum și de actele legislative și normative care reglementează activitatea instituțiilor în cadrul cărora sânt constituite organe de urmărire penală, luând-se în vedere particularitățile prevăzute de prezenta lege.”

Potrivit art.4 alin.(l) din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ”Ofițerii de urmărire penală sânt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal, Serviciului Fiscal de Stat și Centrului Național Anticorupție.”

Reieșind din prevederile art.48 alin.(7) din Legea nr.l58 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică, ”Transferul la cererea funcționarului public se face într-o funcție publică echivalentă cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior”.

Reiterează că, funcțiile deținute în cadrul Centrului Național Anticorupție, adică *****, sunt echivalente cu funcțiile de transfer.

În aceeași ordine de idei, menționează că, în conformitate cu art.18 din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ”Ofițerilor de urmărire penală li se conferă grade speciale conform actelor normative care reglementează modul și ordinea de acordare a gradelor speciale angajaților din instituțiile în cadrul cărora sânt constituite organe de urmărire penală”, iar potrivit Ordinului de transfer nr.*****din 07.02.2022, emis de Directorul Centrului Național Anticorupție, *****Victor Bejenari, deținea gradul special - *****.

În concluzie, reieșind din prevederile art.art.18, 22 din Legea nr.1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și art.art.18, 20 din Legea nr.302 cu privire la Serviciul

Vamal, gradele speciale și termenele de deținere a acestora, sunt identice, iar echivalarea acestora, în condițiile Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, ar fi una legală și necesară.

Mai mult, ce ține de activitatea ofițerilor de urmărire penală în cadrul Serviciului Vamal, subliniază că atribuțiile și sarcinile acestora diferă de cele ale colaboratorilor vamali, iar controlul asupra activității ofițerilor de urmărire penală, este exercitat de către procuror, conform art.299 din Codul vamal.

Un alt aspect important, ce ține de aplicarea Legii speciale, și anume a Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, reiese expres din prevederile art.2 și art.4 a Legii menționate, și anume: ”ofițerii de urmărire penală sânt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal, Serviciului Fiscal de Stal și Centrului Național Anticorupție, iar activitatea ***** este reglementată de Constituția Republicii Moldova, de Codul de procedură penală, de prezenta lege, de alte legi și acte normative, precum și de normele dreptului internațional”, prin ce se prezumă că, ofițerii de urmărire penală, activând în orice instituție în care este instituit organ de urmărire penală, își desfășoară aceeași activitate, cu competențe de efectuare a urmării penale în anumite infracțiuni prevăzute de Codul penal și Codul de procedură penală.

Totodată, în partea descriptivă a cererii nr.6168 din 07.09.2023, a fost făcută referință și la faptul că, în temeiul prevederilor Codului muncii, Legii cu privire la Serviciul Vamal nr.302 din 21 decembrie 2017, Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, precum și a ordinului Directorului Centrului Național Anticorupție nr.91 ps din 07.02.2022, ordinul Serviciului Vamal nr.*****din 08 februarie 2022, conferirea unui grad inferior celui deținut, constituie retrogradare din grad special.

Conform art.24 alin.(1) lit.d) al LP nr.333/2006 din 10.11.2006, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, inclusiv pentru emiterea/adoptarea unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv, pentru încălcarea disciplinei de muncă și săvîrșirea unor acțiuni care dezonorează angajatul organului de urmărire penală, ***** i se aplică: d) retrogradarea din grad special.

Cu alte cuvinte conferirea unui grad inferior celui deținut sau retrogradarea din grad special, putea surveni numai în baza unei sancțiuni disciplinare, care de fapt nu a fost aplicată ***** Victor Bejenari, ca urmare nu are temei juridic, ba mai mult este ilegală și încalcă drepturile fundamentale protejate de Lege și Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) - (2) Codul administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

In esență legalitatea/ilegalitatea actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: 1) 1egalitatea/ilegalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanțial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil; 2) legalitatea/ilegalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual, inclusiv principiul securității juridice (art.30 Codul administrativ).

Invocă reclamantul că, în speță, ambele dimensiuni ale legalității actului administrativ individual au fost încălcate și se manifestă prin următoarele.

Potrivit art.6 din Codul administrativ procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Totodată, art.69 Codul administrativ, obligă autoritatea publică înainte de emiterea actului administrativ individual să inițieze procedura administrativă, în cadrul căreia să examineze condițiile și să pregătească emiterea actului administrativ, în esență, art.1 până la art.188 Codul administrativ se referă anume la aceste aspecte.

Anume în cadrul procedurii administrative conform art.22 Codul administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În același sens, art.85 alin.(3) Codul administrativ prevede că autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

În același sens, art.24 alin.(1) Codul administrativ participant la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Potrivit art.28 alin.(1) Codul administrativ procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului.

Conform art.81 alin.(1) Codul administrativ prevede că dacă procedura administrativă trebuie realizată în scris conform art.28 alin.(2) sau se realizează în scris, autoritatea publică întocmește, odată cu inițierea procedurii, un dosar, care va conține toate documentele ce se referă la procedura în cauză.

Exigențele legale enunțate și încălcate de autoritatea publică au o anumită finalitate, ele trebuie să fundamenteze actul administrativ individual și să protejeze, pe de altă parte, drepturile persoanei, după cum prevede și art.3 din Codul administrativ.

Astfel, art.31 Codul administrativ prevede că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. La rândul său, art.118 alin.(1)-(3) Codul administrativ prevede că motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit în exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final ai actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Raportând actele emise de Serviciul Vamal la aceste prevederi, opinează reclamantul că actul nr.6920 din 10.10.2023 și răspunsul nr.28/11-15942 din 24.11.2023 nu respectă exigențele legale privind motivarea în drept și motivarea în fapt, etc., iar, prin urmare, reprezintă act administrativ individual defavorabil ilegal.

De asemenea, din motivarea actului administrativ individual trebuie să rezultă aprecierea probelor conform art.92 Codul administrativ, inclusiv proporționalitatea măsurii de intervenție a autorității publice. Așadar, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Astfel, art.29 Codul administrativ prevede că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Inter alia, actele administrative individuale contestate contravin principiului securității juridice, încrederii publice și puterii lucrului decis și caracterului obligatoriu și cert. Conform art.30 Codul administrativ autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Mai mult ca atât actul administrativ individual contestat contravine și art.120 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă - motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

La caz, a fost realizată o activitate administrativă ilegală, la care prevederile Codului administrativ nu au fost aplicate. Remarcă că, art.35 Codul administrativ prevede că autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a activității administrative, în condițiile legii. Conform art.68 lit.a) Codul administrativ se prevede că, autoritățile publice sînt obligate să asigure buna organizare și desfășurare a procedurii administrative.

Art.4 Constituția Republicii Moldova, Drepturile și libertățile omului stipulează: alin.(l): Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Art.12 alin.1) Cod civil, prevede că actul, emis de o autoritate publică, ce încalcă drepturile și interesele civile ocrotite de lege ale unei persoane fizice sau juridice va fi declarat de către instanța de judecată nul din momentul adoptării lui.

Potrivit art.3 al Codului administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținând-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În cadrul ședințelor judecătorești, reprezentantul reclamantului, avocatul Farniev Arcadie, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 12.12.2023, a susținut

acțiunea în contencios administrativ în sensul formulat conform cererii din 09.01.2024 și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul – Serviciul vamal, nu a recunoscut acțiunea reclamantului Victor Bejenari și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, în referința prezentată instanței, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în fapt, la data de 08.02.2022, în baza Ordinului nr.*****„Cu privire la numirea în funcție a dlui V.Bejenari Aparatul Central", a fost numit prin transfer din cadrul Centrului Național Anticorupție dl V.Bejenari, în funcția de i***** Departamentul antifraudă și conformare și i s-a acordat gradul, corespunzător funcției, de *****al Serviciului Vamal. Acest ordin a fost adus la cunoștință dlui Bejenari, contrasemnătură la data de 09.02.2022.

Explică autoritatea publică pârâră că, modul de acordare al gradului special corespunzător funcției, este reglementat de pct.3 și Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.709/2018. pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal: "la angajarea în cadrul Serviciului Vamal, gradele speciale corespunzătoare funcției se acordă succesiv, indiferent de funcția ocupată, începând cu gradul special inițial „*****al Serviciului Vamal" până la plafonul stabilit pentru funcția respectivă".

Prin urmare, opinează autoritatea publică pârâtă că gradul special inițial care poate fi conferit la angajare în cadrul Serviciul Vamal este cel de locotenent.

Astfel, constată că la 08.02.2022. Serviciul Vamal a acordat gradul inițial de *****al Serviciului Vamal corespunzător funcției de inspector superior, Secția urmărire penală și cauze speciale, Direcția urmărire penală.

Menționează că, la data de 09.02.2022 prin Ordinul nr.***** dl Bejenari a fost numit *****.

La data de 24.02.2022 prin Ordinul nr.***** dl Bejenari a fost numit în funcția de șef al Direcției urmărire penală.

La data de 07.09.2023, dl Bejenari a înaintat o cerere prin care solicită: - confirmarea (conferirea) gradului special - *****, *****, al Serviciului Vamal, Victor Bejenari; - calcularea lui Victor Bejenari a termenului de deținere a gradului special -*****, atât din instituția de transfer (Centrului Național Anticorupție), cât și în instituția în care a fost efectuat transferul (Serviciul Vamal).

La data de 10.10.2023, Serviciul Vamal a emis răspunsul prin care l-a informat pe dl Bejenari despre faptul că, în corespundere cu prevederile pct.3 și pct.4 din Hotărârea Guvernului nr.709/2018: la angajarea în cadrul Serviciului Vamal, gradele speciale corespunzătoare se acordă succesiv, indiferent de funcția ocupată, iar echivalarea gradelor de calificare, științifice, speciale și militare acordate de alte structuri de ocrotire a normelor de drept cu gradele speciale din cadrul Serviciului Vamal, nu se permite.

Astfel, conchide că legislația vamală nu prevede echivalarea gradelor speciale obținute anterior în alte autorități publice cu gradele speciale ale funcționarului vamal.

La 24.10.2023, Serviciul Vamal a înregistrat cu nr.30877, cererea prealabilă cu privire la contestarea actului administrativ individual ilegal defavorabil, prin care reclamantul a solicitat: anularea actului nr.6920 din 10.10.2023 al Serviciului Vamal cu privire la respingerea cererii nr.6168 din 07.09.2023; - admiterea cererii nr.6168 din 07.09.2023, privind confirmarea (conferirea) gradului special-*****, *****, al Serviciului Vamal, Victor Bejenari; - calcularea lui Victor Bejenari a termenului de deținere a gradului special - *****, atât din instituția de

transfer (Centru Național Anticorupție), cât și în instituția în care a fost efecuat transferul (Serviciul Vamal).

La data de 24.11.2023, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată, invocându-se prevederile art.19 alin.(5) al Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal: ”gradele speciale ulterioare se conferă succesiv, în corespundere cu funcția deținută și la expirarea termenului de deținere a gradului precedent, precum și cu condiția obținerii cel puțin a calificativului „foarte bine” la ultima evaluare anuală a performanțelor profesionale sau a calificativului „bine” la ultimele două evaluări anuale ale performanțelor profesionale”.

Totodată, potrivit pct.4 din Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.709/2017 „nu se permite echivalarea gradelor de calificare, științifice, speciale și militare acordate de alte structuri de ocrotire a normelor de drept cu gradele speciale din cadrul Serviciului Vamal.”

Cu referire la argumentul invocat de reclamant privind particularitățile legale ale statutului de *****, menționează că potrivit art.18 din Legea nr.333/2006 privind statutul *****: „Ofițerilor de urmărire penală li se conferă grade speciale conform actelor normative care reglementează modul și ordinea de acordare radelor speciale angajaților din instituțiile în cadrul cărora sunt constituite organe de urmărire penală”.

Prin urmare, actul normativ al Serviciului Vamal prin care se conferă gradele speciale Legea nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal și Hotărârea Guvernului nr.709/2018, pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal. Totodată, aceste acte normative sunt legi speciale care se aplică prioritar altor acte normative.

Atrage atenția instanței că, gradul inițial acordat dlui Bejenari de *****al Serviciului Vamal a fost acordat prin Ordinul Serviciului Vamal nr.*****din 08.02.2022 privire la numirea în funcție a dlui V.Bejenari Aparatul Central”.

Menționează că, prin acest ordin reclamantul a fost angajat prin transfer în Serviciul Vamal și anume prin acest ordin nu a fost preluat gradul de *****, deținut de dl.Bejenari. Respectiv, dl Bejenari cunoștea de gradul acordat de Serviciul Vamal din data de 09.02.2022.

Menționează că, acest ordin nu a fost contestat până în prezent, fapt ce denotă că dl.Bejenari este de acord cu gradul acordat, iar depunerea cererii nr.6168 din 07.09.2023 este doar o încercare de a omite contestarea Ordinului directorului Serviciului Vamal nr.*****din 08.02.2022, termenul de contestare, al căruia a expirat.

De asemenea comunică că, prin Ordinul Serviciului Vamal nr.***** din 30.01.2024 dlui Bejenari i-a fost acordat gradul de *****.

Menționează că și acest ordin nu a fost contestat de reclamant, respectiv, este de acord cu gradul conferit de Serviciul Vamal.

Atragem atenția instanței că conform art.19 din Legea nr.302/2017: Condițiile jrale de conferire a gradelor speciale: (1) Gradele speciale se conferă corespunzător cu funcțiile deținute; (2)Gradele speciale conferite funcționarului vamal se clasifică în grade speciale inițiale și grade speciale ulterioare; (5) Gradele speciale ulterioare se conferă succesiv, în corespundere cu funcția deținută și la expirarea termenului de deținere a gradului precedent, precum și cu condiția obținerii cel puțin a calificativului „foarte bine ” la ultima evaluare anuală a performanțelor profesionale sau a calificativului „bine” la ultimele două evaluări anuale ale performanțelor profesionale; (10) Se interzice stabilirea unei alte modalități de conferire a gradelor speciale decît cea prevăzută în prezenta lege.

Totodată, conform prevederilor art.22 alin.(1) din Legea menționată, la angajarea în Serviciul Vamal, funcționarilor publici, inclusiv celor cu statut special din instanțele judecătorești, din organele procuraturii, din Ministerul Justiției, din Ministerul Finanțelor, din

Serviciul Fiscal de Stat, militarilor și persoanelor din corpul de comandă al Ministerului Afacerilor Interne li se conferă grade speciale în corespundere cu art.18 și 19.

Totodată, menționează că, în Parlamentul Republicii Moldova se află pentru examinare Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal (art.22, anexa) nr.de înregistrare 386 h.682. Anume prin acest proiect se prevede modificarea art.22 din Legea nr.302/2017 care ar permite echivalarea gradelor speciale conferite în cazul angajării sau al transferului persoanelor din organele securității statului și ordinii publice sau din organele de ocrotire a normelor de drept (inclusiv CNA) în Serviciul Vamal.

Acest fapt demonstrează încă o data că în prezent legislația nu prevede această echivalare și acțiunile Serviciului Vamal sunt legale și întemeiate.

De asemenea, apreciază ca neîntemeiat argumentul reclamantului, privind lipsa motivării actelor emise de Serviciul Vamal. Or, reclamantul nu a luat în considerare că circumstanțele de fapt și de drept au fost enunțate în actul nr.6920 din 10.10.2023 și spun sul nr.28/11-15942 din 24.11.2023.

Respectiv, menționează că la emiterea actelor administrative vizate, Serviciul Vamal a respectat prevederile art.118 și a art.120 Cod administrativ, precum și prevederile Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art.207 alin.(2) lit.e) și art.224 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de Victor Bejenari ca neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului, Carolina Budeci, împuternicită în baza procurii nr.***** din 19.02.2026, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând argumentele acțiunii în contencios administrativ înaintate de reclamantul Victor Bejenari și argumentele autorității publice pârâte – Serviciului vamal, ascultând explicațiile ambelor părți în cadrul dezbaterilor judiciare, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Victor Bejenari împotriva Serviciului vamal privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, actul contestat – nr.6920 din 10.10.2023, afectează drepturile și interesele legitime ale reclamantului Victor Bejenari, deoarece respinge acceptarea gradului special – *****, obținut de reclamant, până la transferul acestuia în cadrul Serviciului vamal, fiind respins, astfel, de autoritatea publică pârâtă un drept câștigat de reclamant în corespundere cu Legea.

Prin urmare, este un act defavorabil reclamantului Victor Bejenari în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ.

Respectiv, actul defavorabil contestat de reclamant va fi supus de către instanța de judecată controlului de legalitate în corespundere cu art.art.20, 189 Cod administrativ, care statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În acest context, la fel instanța de judecată va sublinia că declararea inadmisibilității acțiunii în circumstanțele relatate este de natură să încalce dreptul fundamental al reclamantului de acces la justiție și dreptul acesteia la un recurs efectiv.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Conform art.208 Cod administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Instanța a stabilit că, adresarea în judecată a fost precedată de adresarea reclamantului către autoritatea publică pârâtă cu cerere prealabilă din 24.10.2023(f.d.22-27), prin care reclamantul a solicitat pe cale extrajudiciară, anularea actului defavorabil nr.6920 din 10.10.2023 și admiterea cererii sale inițiale din 07.09.2023.

Potrivit art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Având în vedere că, decizia adoptată în procedura prealabilă a fost emis la 24.11.2023, iar reclamantul și-a realizat dreptul său la acțiune la 13.12.2023, se constată respectarea termenului de 30 de zile de la comunicarea deciziei, prevăzut de art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, în interiorul căruia reclamantul a depus acțiune în contencios administrativ, ceea ce denotă admisibilitatea acțiunii și în baza temeiurilor prevăzute de art.207 alin.(2) lit.lit.d), f) Cod administrative.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale refetitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul este destinatar al actului administrativ individual defavorabil emis în privința acestuia, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri, prevăzute de art.207 alin.(2) Cod administrativ, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie

verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – nr.6920 din 10.10.2023 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă – nr.28/11-15942 din 24.11.2023, precum și cerința subsecventă de obligare a Serviciului vamal să emită actul administrativ individual favorabil, solicitat de reclamant.

Cercetarea stării de fapt, denotă următoarele:

Reclamantul Victor Bejenari, activând în cadrul Centrului Național Anticorupție, a obținut gradul special – *****, ofițer superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al Direcției nr.4 în cadrul Direcției generale urmările penală.

Prin ordinul Centrului Național Anticorupție nr.*****din 07.02.2022, s-a dispus eliberarea reclamantului din serviciul Centrului Național Anticorupție, în legătură cu transfer într-o altă autoritate publică. Ca temei a servit raportul *****ului V.Bejenari nr.*****din 04.02.2022 și demersul Serviciului vamal nr.28/03-1332 din 28.01.2022.

Aici, instanța va sublinia că, nu a avut loc angajarea reclamantului în cadrul Serviciului vamal, ci transferul acestuia dintr-o altă instituție publică.

Prin ordinul Serviciul vamal nr.*****din 08.02.2022, reclamantul Victor Bejenari a fost numit, prin transfer, din cadrul Centrului Național Anticorupție, în funcția de i***** Departamentul antifraudă și conformitate, începând cu 09.02.2022 și i s-a conferit gradul special – *****al Serviciului vamal.

Prin cererea nr.6168 din 07.09.2023, formulată în sensul art.9 alin.(2) Cod administrativ, reclamantul a solicitat autorității publice pârâte, să i se echivaleze gradele speciale obținute de el în cadrul Centrului Național Anticorupție, până la transferarea lui în cadrul Serviciului vamal.

Prin refuzul nr.6920 din 10.10.2023, cererea a fost respinsă, pe motiv că legea nu prevede echivalarea gradelor speciale obținute anterior în alte autorități publice cu gradele speciale ale funcționarului vamal.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr.28/11-15942 din 24.11.2023, cererea prealabilă la fel a fost respinsă, cu aceiași motivare că legea nu prevede echivalarea gradelor.

Pentru a decide astfel, autoritatea publică pârâtă s-a bazat pe prevederile: 1) pct.3 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal "La angajarea în cadrul Serviciului Vamal, care prevede că gradele speciale corespunzătoare funcției se acordă succesiv, indiferent de funcția ocupată, începând cu gradul special inițial „*****al Serviciului Vamal" până la plafonul stabilit pentru funcția respectivă; 2) pct.4 din Anexa nr.l la Hotărârea Guvernului nr.709/2018 pentru punerea în aplicare a Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, este prevăzut că, "Nu se permite echivalarea gradelor de calificare, științifice, speciale și militare acordate de alte structuri de ocrotire a normelor de drept cu gradele speciale din cadrul Serviciului Vamal".

Așa cum s-a subliniat și supra, în primul rând, normele precitate reglementează raporturile juridice la angajare în cadrul Serviciului vamal, ci nu reglementează transferul, și, în al doilea rând, sunt norme nu o putere juridică inferioară normelor care se conțin în legi, reeșind din categoria actelor normative(art.6 din Legea nr.100/22.12.2017 cu privire la actele normative).

Respectiv, conform art.29 din Legea nr.302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal, "Transferul funcționarului vamal se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Art.33 alin.(6) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevede că, "**Funcționarul public își păstrează gradul de calificare deținut în cazul** promovării în cadrul aceleiași categorii de funcții publice, **transferului,** detașării, interimatului

unei funcții publice de conducere, reangajării în serviciul public.”

La fel, art.76 din Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică, prevede că, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici.

În speță, legislația specială care reglementează activitatea funcționarilor publici și anume a ofițerilor de urmărire penală, constituie Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, care este legea specială în coraport cu Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică.

Respectiv, art.14 din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, prevede că, raporturile de muncă ale ofițerilor de urmărire penală sânt reglementate de Codul muncii, de alte acte legislative și normative care conțin norme ale dreptului muncii, precum și de actele legislative și normative care reglementează activitatea instituțiilor în cadrul cărora sânt constituite organe de urmărire penală, luând-se în vedere particularitățile prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art.4 alin.(l) din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, **ofițerii de urmărire penală** sânt desemnați și își desfășoară activitatea **în organele de urmărire penală constituite**, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, **Serviciului Vamal**, Serviciului Fiscal de Stat și Centrului Național Anticorupție.

Reieșind din prevederile art.48 alin.(7) din Legea nr.l58 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică, **transferul la cererea funcționarului public se face într-o funcție publică echivalentă cu funcția publică deținută de funcționarul public** sau într-o funcție publică de nivel inferior.

Respectiv, legea echivalează funcțiile deținute în cadrul Centrului Național Anticorupție, în speță cea de *****, cu funcțiile de transfer.

În acord cu prevederile art.18 din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, **ofițerilor de urmărire penală li se conferă grade speciale conform actelor normative care reglementează modul și ordinea de acordare a gradelor speciale angajaților din instituțiile în cadrul cărora sânt constituite organe de urmărire penală**, iar potrivit Ordinului de transfer nr.*****din 07.02.2022, emis de Directorul Centrului Național Anticorupție, *****Victor Bejenari, **deținea gradul special -** *****.

Respectiv, baza legală care garantează unui ***** respectarea drepturilor lui obținute legal pe parcursul carierei se conține în prevederile art.art.18, 22 din Legea nr.1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și art.art.18, 20 din Legea nr.302 cu privire la Serviciul Vamal, care statuează că gradele speciale și termenele de deținere a acestora, sunt identice, iar echivalarea acestora, în condițiile Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, este una conformă, în special, principiilor fundamentale ale serviciului public(art.5 Legea 158/04.07.2008) și, în general, principiilor statului de drept.

În aceleași context regulamentar, se reține că atribuțiile și sarcinile ofițerilor de urmărire penală în cadrul Serviciului Vamal, diferă de cele ale colaboratorilor vamali și, respectiv, în privința acestora(ofițerilor de urmărire penală) nu urmează a fi aplicate aceleași reglementări.

În vederea fortificării acestei concluzii, se reține și prevederile Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul *****, care prevede expres(art.art.2, 4) că, **ofițerii de urmărire penală sânt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală** constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, **Serviciului Vamal**, Serviciului Fiscal de Stal și Centrului Național Anticorupție, **iar activitatea ***** este reglementată de Constituția**

Republicii Moldova, de Codul de procedură penală, de prezenta lege, de alte legi și acte normative, precum și de normele dreptului internațional", ceea ce înseamnă în mod clar și cert că, ofițerii de urmărire penală, activând în orice instituție în care este instituit organ de urmărire penală, își desfășoară aceeași activitate, cu competențe de efectuare a urmării penale în corespundere cu Codul penal și Codul de procedură penală.

La fel, instanța de judecată, cu titlu subsidiar, va accepta și argumentele părții reclamante referitoare la faptul că, conferirea reclamantului în cadrul Serviciului vamal a gradului special de locotenent, fără a ține cont de faptul că reclamantul până la transfer a obținut în mod legal și deținea gradul special de *****, reprezintă, de facto, o retrogradare, fapt inadmisibil, deoarece retrogradare este una din sancțiunile disciplinare(art.58 Legea 158/04.07.2008), iar aplicarea acesteia în circumstanțele speței, și anume atunci când reclamantul nu a comis nici o abatere disciplinară, contravine principiului legalității(art.21 Cod administrativ).

Art.21 Cod administrativ prevede: (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale **nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate**. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente **nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege**.

În speța dedusă judecății, neluarea în considerație a drepturilor deja obținute de reclamant până la transfer(grad special de *****) reprezintă limitarea drepturilor reclamantul în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

În concluzie, instanța de judecată consideră că actul contestat este ilegal în fond, fiind emis contrar legii materiale, deoarece măsura întreprinsă de autoritatea publică(de respingere a cererii reclamantului din 07.09.2023) este o măsură care afectează drepturile reclamantului prevăzute de lege(dreptul la o cariera în domeniul public) și nu corespunde principiului proporționalității. Or, 1) este o măsură nepotrivită pentru atingerea scopului urmărit(legea nu urmărește scopul de a nega competențele și gradele speciale obținute de un funcționar, atunci când acesta se transferă într-o altă instituție publică); 2) nu este necesară pentru atingerea scopului(scopul oricăreia autorități publice este de a servi interesele publice, prin urmare, nerespectarea elementelor ce țin de cariera reclamantului obținute în serviciul public până la transfer, este contrară atât intereselor reclamantul, cât și intereselor publice, deoarece un specialist cu o calificare mai înaltă poate să asigure o mai bună protecție intereselor publice); 3) nu este rezonabilă.

Respectiv, măsura întreprinsă de autoritatea publică pârâtă, manifestată prin refuzul nr.6168 din 07.09.2023, este emisă de autoritatea publică pârâtă cu greșeli discreționare și este contrară principiului proporționalității(art.29 Cod administrativ). Prin urmare, soluția autorității publice pârâte nu poate fi menținută în vigoare de către instanța de judecată, or, exercitând dreptul său discreționar, autoritatea publică pârâtă nu a luat în considerație toate faptele relevante(a luat în considerație doar o norma subordonată legii și nu a luat în considerație ceea ce prevede Legea) și nu a respectat limitele dreptului său discreționar(art.225 alin.(2) în coroborare cu art.21 Cod administrativ), la fel nu a ținut cont de interesul public și regulile statutul de drept(art.3 Cod administrativ).

În context, instanța de judecată va sublinia că, supremația Constituției și a Legilor impune tuturor subiecților de drept, inclusiv autorităților publice, care trebuie să se asigure că activitatea sa se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală a țării și, totodată, să asigure calitatea actelor administrative pe care le emite, ceea ce, în mod practic înseamnă: pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie

suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitatea juridică destinatarilor săi. Principiul securității juridice este un principiu fundamental al statutului de drept, care cuprinde, în principal, următoarele exigențe: neretroactivitatea legii, accesibilitatea și previzibilitate legii, asigurarea interpretării unitare a legii.

Potrivit art.43 din Constituția RM „Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de munci, precum și la protecția împotriva șomajului". Dreptul la alegerea ocupației perfect se interferează cu prevederile art.8 CEDO, care stipulează că orice persoana are dreptul la respectarea vieții sale private.

Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reafirmat în raport cu propria jurisprudență că viața privată are un câmp larg care include în sine pe lângă celelalte aspecte dreptul la dezvoltarea personală, libertatea de a decide în privința propriului viitor, posibilitatea de a-și dezvolta identitatea personală și socială a fiecărui individ, prin relaționarea cu cei din jurul său, că viața profesională face parte din zona de interacțiune între individ și ceilalți care, chiar și într-un context public, poate să țină de viața privată. Restricțiile aduse vieții profesionale pot intra în câmpul de aplicare al articolului 8 și atunci când au repercusiuni în modul în care individul își creează identitatea socială și profesională (Campagnano vs. Italia, 77955/01).

Respectiv, reclamantul Victor Bejenari, atunci când a depus cererea de transfer având deja obținut în mod legal gradul special – *****, iar normele legale privind cariera funcționarului public și statutul *****, răspund criteriilor de accesibilitate și previzibilitate, acestuia urma să i se respecte dreptul la egalarea gradelor speciale obținute în cadrul Centrului Naționale Anticorupție cu cele existente în cadrul altui serviciu public ales de reclamant – Serviciul vamal.

Sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art.18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere [Merabishvili împotriva Georgiei (MC), 2017, pct. 303 și 306; Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului (procedură privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu Travaux préparatoires [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii" [CDH (75) 11, pag. 8]. Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus" (ibidem, pag. 3). Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, Organizația Macedoneană Unită Ilinden – PIRIN și alții împotriva Bulgariei (nr. 2), Jordan împotriva Regatului Unit, Bączkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, legea trebuie sa fie accesibilă persoanei în cauză şi să fie previzibilă sub aspectul consecinţelor sale (a se vedea şi Hotărârea Amann împotriva Elveției). În sensul Convenției, o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare: să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare; să fie enunţată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecinţele juridice ale faptelor sale. Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale pot să ia o anumită măsură, precum şi mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor. În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în

sensul Convenției. Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate şi claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Concluzionând cele constatate și stabilind că actul administrativ individual defavorabil contestat de reclamant, este ilegal și prin el reclamantul Victor Bejenari este vătămat în drepturile sale, protejate de lege, a ajuns la concluzia că principiul legalității impune anularea actului administrativ individual defavorabil contestat și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, cu obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil solicitat de reclamant prin cererea din 07.09.2023, fiind întrunite cumulativ ambele condiții prevăzute de lege: i) actul administrativ să fie ilegal; și, ii) revendicarea pretenției reclamantului să fie întemeiată.

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.b), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Victor Bejenari împotriva Serviciul vamal privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – nr.6920 din 10.10.2023 și decizia adoptată în procedura prealabilă – nr.28/11-15942 din 24.11.2023 și se obligă Serviciul vamal să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să confirme gradul special – *****, *****, *****, Victor Bejenari, cu calcularea termenului de deținere a gradului special – *****, reeșind din activitatea realizată de ultimul, atât în cadrul instituției de la care a fost transferat(Centrul Național Anticorupție), cât și în cadrul instituției în care a fost efectuat transferul(Serviciul vamal).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia